

Ordfører, om han aldrig har tænkt sig — og det er dog Noget, der er brugt i mange Tilfælde i Byerne — at der var en mere hensigtsmæssig og mere lempelig Maade og en Maade, der mere stemmede med disse Forholds Natur, med Befolkningens Anskuelser og Befolkningens Velvære, om han ikke har tænkt sig, at Slagterierne om ikke saa ganske kort Aaremaal eller ved de nuværende Slagteres Uddøen kunde staffles ud af Byen. Det var en lempelig Maade. Saa vilde der være taget Hensyn til Sundhedsforholdene. I de fleste Kommuner og ved de fleste Kjøbstæder er der jo dog store Markjorder, som Lid efter anden blive bebyggede, og der kunde da Slagterierne faae en ret god Plads. Jeg henstiller, om den ærede Ordfører slet ikke kunde komme til at tænke paa, om det ikke muligvis var en Foranstaltning, som netop vilde forebygge den Usundhed, som er i Byerne, og hvorved man ogsaa vilde forebygge, at det blev til Fornærmelse for Nogen, eller at Nogen kom tilforn i sin Næring. Saadanne Bestemmelser ere trufne f. Ex. om Svinehold. De skulle ud af Byen. Der er vist mange Steder truffet den Bestemmelse, at kun de Slagterier, der ere tilfede i Byen, tillades det at blive bestaaende, men for Fremtiden maa ingen Slagterier oprettes i Byen, de skulle holde sig udenfor. Jeg skulde meget seile, om der ikke enkelte Steder var truffet en saadan Foranstaltning, men en saadan hovedfulds Forandring, som dette Lovforslag foreslaar, mener jeg rigtig nok er i højeste Grad urigtig. Svordan man end vender og dreier det, vil den komme paa tværs for ikke Saa, men Mange.

Ordføreren (Sessen): Det ærede Mindretal i Udvalget skal jeg blot tillade mig at svaare, at det ærede Medlem, som førte Ordet paa Mindretallets Begne, meget vel veed, at jeg ikke personlig har saa stort imod den Vending, som er foreslaaet om den kvalificerede Majoritet. For mit personlige Vedkommende er det mere en formel Betragtning, som har gjort sig gjældende, nemlig den, at det udtrykkelig er udtalt i Kjøbstadkommunallovens § 11, at alle Beslutninger tages med Stemmeflerhed, men i Kjøbstadkommunalloven er der jo en stor Del Foranstaltninger, som ikke bltue gyldige ved Kommunalbestyrelsens Beslutninger, med mindre Beslutningen er stadfæstet af Indenrigsministeren, og ved Forhandlingerne om Kjøbstadkommunalloven blev der i denne Stadfæstelse af Indenrigsministeren fundet en Betryggelse for, at overilede Beslutninger ikke skulde tages, at Mindretallet kunde faae Leilighed til at gjøre sine afvigende Meninger gjældende. Det vilde altsaa være noget ganske Seregent, om man i denne lille Lov kom til en Afvigelse fra, hvad der saaledes var bestemt i Kjøbstadkommunalloven. Søvrigt er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem deri, at denne Foranstaltning ikke kan

tænkes tilveiebragt, medmindre der virkelig er en stor Stemning i Kommunen for det, og det en Stemning ikke blot i Byraadet eller hos den større Del af Byens Borgere, men væsentlig tillige Stemning for det blandt Slagterne. Det er først naar den Indsigt vindes hos Slagterne, at det ogsaa for dem bliver en fordelagtig Foranstaltning, at jeg tror, der vil kunne blive Tale om i nogen Kommune at føre en saadan Foranstaltning igjennem. Jeg veed iøvrigt, at der i Forretningsordenen i flere Kjøbstæder er foreskrevet, at forskellige Foranstaltninger ikke kunne træffes, uden at de ere vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, men det har jo Byraadet selv været Herre over at vedtage i sin Forretningsorden. Naar man nu vilde bestemme i en Lov, at der skulde være en saadan kvalificeret Majoritet, vil jeg med Hensyn dertil indskrænke mig til at sige, at det er en særlig Bestemmelse, hvortil jeg dog ikke synes, at der er nogen særlig Grund, naar man tænker paa, hvilke andre store og kostbare Foranstaltninger, til hvilke Udgifterne strække sig langt ud i Fremtiden, kunne træffes med simpel Majoritet, blot med Ministerens Stadfæstelse.

Den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kredts (M. Rasmussen) udtalte sig derefter meget udførligt om denne Foranstaltning, hvori han har set, at jeg arbejdede for et Ideal, hvilket formentlig skulde betyde et Ideal, som ikke kunde eller ikke burde realiseres, naaes. Det tror jeg nu slet ikke er Tilfældet her. Denne Foranstaltning, som her er omtalt, er jo en Foranstaltning, som er truffet mangfoldige Steder i Byer i Udlandet, og derved har man jo dog allerede vundet endel Erfaring om, at det ikke er noget ganske Ideelt, hvorfor der arbejdes; men den ærede Taler vil have set, naar han har gjort sig den Uleilighed at gennemlese navnlig den Skrivelse, som er høsttrykt Betænkningen, at Foranstaltningen væsentlig sigter til at staffe Befolkningen i Kjøbstæderne Leilighed til at kunne erholde sundt Kjøb. Det er ganske vist en Samsundssopgave og Kommunen er jo et Samsund, for hvilket det ligger nær at løse denne Samsundssopgave, naar man i det Hele taget erkjender to Ting, dels at der under den nuværende Tilstand salbydes og sælges en stor Mængde usundt Kjøb til Skade for Befolkningen, og paa den anden Side erkjender, at de Midler, der haves under den nuværende Tilstand til at forebygge, at Folk lide Skade ved dette usunde Kjøb, ikke ere tilstrækkelige. Jeg kan ikke se rettere, end at der er taget alle mulige Hensyn, idetmindste har det været min Opgave først at undersøge, om denne Foranstaltning vil træde Nogen for nær, om den enten vilde være til stor og uforholdsmæssig Byrde for Kommunerne eller til Skade eller Tab for Slagterne, thi at den vil være til Gavn for Befolkningen, tror jeg dog ikke, Nogen vil negte.